

Оплуда маца въ каца, а маче-то въ каче-то! Казватъ дѣца-та, кога-то играятъ. Така поговорка є като молитва и като магия; съ нея дѣца-та са молатъ да надвиятъ на другаре-те си въ борба-та, или въ игра-та. Казватъ, че като кажешъ: „Оплуда маца въ каца, а маче-то въ качето.“ То и надвишашъ.

Оправилъ са, като вуже въ сакуля.

Опѣле го и безъ патрахилъ. Или:

Опѣле то и безъ попъ. Или:

1815 Опѣле го и безъ темянъ. Казватъ, кога-то попиташи иѣкого: „кога да дойда да сврьшимъ това и това?“ —Опѣле го и безъ попъ, ти отговаря той. Сир. И безъ тебѣ са сврьши работата-та.

Орель-тъ клѣка, дето има мръша.

Орли да та Ѣдатъ! (Клѣтва). Така кълнатъ Блжгаре-те коне-те си.

Орли очи-те, да ти изклѣватъ! (Клѣтва).

Орташко мѣсо и кучета-та не Ѣдатъ.

1820 Оставиле мечки-те, да вардатъ дрѣники-те!

Оставилъ дѣдо баба, а олувила са за кака.

Оставилъ дяволъ-тъ, и олувила са за сатана-та.

Оставилъ питавното, и гони дивото. (Им. Ак. Н.)

Оставилъ попъ-тъ цопадийка-та, и олувила комшийка-та.

1825 Остало му да сврьши два-та края и среда-та.

Остало му, саде отъ бждни вечеръ гроше-то. Сир.

Испилъ си сичко. Гледай: Испилъ си и отъ бждни....

Останало отъ дѣда Адама. Или:

Останало отъ Московецъ-тъ. Гледай: Ново є! Останало...

Останалъ, само кости и кожа. (Омръшавѣлъ).

1830 Остаръ побѣлъ, а ума му не до(й)де. (Габрово. И. X—ча.)

Остай з-богомъ! Или:

Остани си з-богомъ! Гледай: Добаръ денъ.